

prima instanță, Judecătoria Botanica, mun. Chișinău
judecător: Sv. Garștea-Bria
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Panov, M. Anton, A. Bostan

dosarul nr. 2ra-2174/2017

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Dumitru Mardari, Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Gemeni Petcova”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Monolit” împotriva lui Alexandru Staver și Întreprinderii Individuale „Gemeni Petcova” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Monolit” și s-a casat hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 12 august 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate de Societatea pe Acțiuni „Monolit”,

c o n s t a t ă :

La 03 iulie 2013, SA „Monolit” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Staver și ÎI „Gemeni Petcova” solicitând încasarea solidară de la Alexandru Staver și ÎI „Gemeni Petcova” a sumei de 23 499,52 lei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 01 aprilie 2010 a încheiat cu Alexandru Staver contractul de locațiune nr. 5/15-10, unde potrivit pct. 1.1 societatea transmite în posesie și folosință încăperile cu suprafața de 200 m.p., în mun. Chișinău, str. Uzinelor 169, iar potrivit pct. 2.1, 3.2, 3.3, 3.4 a contractului ultimul achită chiria lunară pentru folosirea acestor încăperi ce constituie suma de 6 000 lei, pe care o transferă în contul societății până la prima zi a lunii, precum și serviciile pentru bloc.

Sustine reclamanta că pârâtul nu s-a conformat obligațiilor asumate în baza contractului de locațiune, și anume nu a achitat chiria, acumulând, astfel, pentru perioada august-octombrie 2010 o datorie în sumă de 23 499,52 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale nr. GH 0040298 din 31 august 2010 cu suma de 8 428,42, dintre care 5 875,57 lei a fost achitat, datoria fiind de 2 552,85 lei, factura nr. XT 1665740 din 30 septembrie 2010 cu suma de 9 309,83 lei, factura nr. PK

0614637 din 29 octombrie 2010 cu suma de 11 636,84 lei, iar în total pârâtul nu a achitat suma de 23 499,52 lei.

Indică reclamanta că ÎI „Gemeni Petcova” prin scrisoarea de garanție din 01 februarie 2011 s-a obligat să achite datoria în sumă de 23 362,52 lei pe care Alexandru Staver o are față de societate, conform contractului de locațiune nr. 5/15-10 din 01 aprilie 2010, până la data de 31 mai 2011.

La 31 ianuarie 2014, ÎI „Gemeni Petcova” a depus o cerere reconvențională împotriva lui Alexandru Staver și SA „Monolit” prin care a solicitat recunoașterea nulității scrisorii de garanție din 01 februarie 2011, prin care ÎI „Gemeni Petcova” a garantat stingerea datoriei în sumă de 23 362,52 lei pe care Alexandru Staver o are față de SA „Monolit” conform contractului nr. 5/15-10 din 01 aprilie 2010.

În motivarea cererii reconvenționale ÎI „Gemeni Petcova” a indicat că scrisoarea de garanție din 01 februarie 2011 privind garantarea stingerii datoriei în sumă de 23 362,52 lei pe care Alexandru Staver o are față de SA „Monolit” conform contractului nr. 5/15-10 din 01 aprilie 2010 este nulă, deoarece prin prisma art. 634 Cod civil, garanția debitorului, prin natura sa, constituie un act juridic general de garantare a executării unei obligații, adică constituie un angajament asumat de debitor și consimțit de creditor privitor la executarea corespunzătoare a unor obligații.

Susține ÎI „Gemeni Petcova” că reieșind din prevederile art. 635 Cod civil, la semnarea scrisorii de garanție din 01 februarie 2011, directorul întreprinderii, Petcova S.M. nu avea calitatea de debitor, respectiv dispozițiile art. 634-636 Cod civil nu pot fi aplicate.

Relevă ÎI „Gemeni Petcova” că nu a încheiat vreun contract de fidejusiune cu SA „Monolit”, astfel, directorul Petcova S.M. nu a dobândit calitatea de fidejutor, respectiv prevederile art. 1156 Cod civil nu pot fi aplicate.

Menționează ÎI „Gemeni Petcova” că scrisoarea de garanție a fost semnată la 01 februarie 2011 de către directorul Sofia Petcova în rezultatul comportamentului dolosiv a SA „Monolit”, manifestat prin promisiunile referitor la continuarea lucrului nefinisate, iar pe veniturile ce urmau să vină din aceste comenzi ÎI „Gemeni Petcova” va achita datoria lui Alexandru Staver, din motiv că ultimul era foarte bolnav și nu își putea continua activitatea cu privire la comenzile care le avea.

Însă, contrar promisiunilor făcute, SA „Monolit” nu a finalizat comenzile ce constau în 18 uși de lemn și scândura din stejar, în total valoarea de 63 600,00 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14 aprilie 2014 cererea reconvențională a fost restituită.

La 22 iulie 2013, SA „Monolit” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Gemeni Petcova”, prin care a solicitat încasarea de la ÎI „Gemeni Petcova” a sumei de 24 689,47 lei cu titlu de datorie pentru plata chiriei și folosirea energiei electrice; încasarea de la ÎI „Gemeni Petcova” a sumei de 23 362,52 lei cu titlu de datorie conform scrisorii de garanție și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 10 ianuarie 2011 a încheiat cu ÎI „Gemeni Petcova” contractul de locațiune nr. 5/12-11, iar potrivit pct.2.1 se statuează că societatea transmite în posesie și folosință încăperile cu suprafața de 200 m.p., în mun. Chișinău, str. Uzinelor 169 și potrivit pct. 2.1, 3.2, 3.4 a contractului pârâta achită chiria lunară pentru folosirea acestor încăperi ce constituie suma de 6 000 lei pe care o transferă în contul societății până la prima zi a lunii, precum și serviciile pentru bloc.

Sustține reclamanta că pârâta nu s-a conformat obligațiilor asumate în baza contractului de locațiune, și anume nu a achitat chiria, acumulând, astfel, pentru perioada ianuarie-aprilie 2011 o datorie în sumă de 24 689,47 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale nr. GH 0049143 din 28 februarie 2011 cu suma de 18 689,47 lei și factura nr. PK 0614938 din 01 aprilie 2011 cu suma de 6000 lei, iar în total suma de 24 689,47 lei.

Menționează reclamanta că facturile nu au fost semnate de către pârâtă deoarece aceasta a refuzat a le semna, însă la 12 aprilie 2011 pârâta a recepționat prin poștă exemplarul doi al facturii nr. PK 0614938 din 01 aprilie 2011 cu suma de 6000 lei, în original și la 25 martie 2011 exemplarul doi al facturii nr. GH 0049143 din 28 februarie 2011 cu suma de 18 689,47 lei, fapt confirmat prin avizele de recepție.

Indică reclamanta că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă a trimis în adresa pârâtei la 22 martie 2011 o pretenție nr. 179-IJ, însă aceasta a fost ignorată de către pârâtă, iar la 05 mai 2011 a expediat o notă informativă în adresa pârâtei prin care a adus la cunoștință acesteia despre faptul rezilierii contractului la 05 iunie 2011, însă aceasta nu a fost recepționată din motive neimputate reclamantei.

Relevă reclamanta că ÎI „Gemeni Petcova” prin scrisoarea de garanție din 01 februarie 2011, ca act unilateral, a garantat stingerea datoriei în sumă de 23 362,52 lei pe care Alexandru Staver o are față de reclamantă conform contractului de locațiune nr. 5/15-10 din 01 aprilie 2010, până la 31 mai 2011.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2014 cauzele civile inițiate în temeiul cererilor de chemare în judecată nominalizate au fost conexe într-o singură procedură.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 august 2015 cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Monolit” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 03 septembrie 2015 SA „Monolit” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 s-a admis apelul declarat de ÎI „Gemeni Petcova”.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 august 2015, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Monolit” împotriva lui Alexandru Staver și ÎI „Gemeni Petcova” privind încasarea datoriei și s-a pronunțat o nouă hotărârea prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Monolit” împotriva lui Alexandru Staver și ÎI „Gemeni Petcova” cu privire la încasarea datoriei.

S-a încasat din contul ÎI „Gemeni Petcova” în contul SA „Monolit” suma de 23 499,52 lei conform scrisorii de garanție și suma de 24 689,47 lei cu titlu de restanțe la plata chiriei.

S-a încasat din contul ÎI „Gemeni Petcova” taxa de stat în sumă de 1 084,25 lei.

S-a încetat procesul civil la cererea depusă de SA „Monolit” împotriva lui Alexandru Staver cu privire la încasarea datoriei în mod solidar.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 s-a corectat eroarea din dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, prin înlocuirea sintagmei „se admite apelul declarat de ÎI „Gemeni Petcova” cu sintagma „se admite apelul declarat de SA „Monolit”.

La 22 martie 2017, ÎI „Gemeni Petcova” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 22 martie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 26 ianuarie 2017, în termen.

În motivarea recursului a indicat că, consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și a interpretat eronat normele materiale.

Susține recurenta că, instanța de apel a confundat instituția garanției debitorului reglementate de legislația civilă la art. 634-636 Cod civil cu o varietate a fidejusiunii așa cum este prevăzut la art. 188 Cod civil (în redacția anului 1964).

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel, iar hotărârea primei instanțe a fi una întemeiată și legă, totodată în susținerea recursului a indicat motive de fapt și de drept similare celor indicate în prima instanță și instanța de apel, în susținerea poziției sale.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 noiembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea recursului, intimații nu au depus referință prin care să-și exprime poziția vis-a-vis de recursul înaintat de ÎI „Gemeni Petcova”.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, ÎI „Gemeni Petcova” în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Gemeni Petcova”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Gemeni Petcova”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală